

KÖZGÁZ

2018. november

38. szám

OKTÓBER ELSŐ SZOMBATJÁN került sor idei szalagavató ünnepségünkre, ahol hagyományainknak megfelelően két osztály tanulójának tűzték fel a jelvényt osztályfőnökeik. Az esemény újdonságot is hozott: első alkalommal adtak elő közös táncot (latin mixet) a közgazdaságtan és informatika ágazat tanulói.

*

JÓ HANGULATÚ DÉLUTÁNON avattuk az iskola közösségének tagjaivá elsőseinket október 16-án. A kilencedikesek tánccal, a végzősök pedig egy szórakoztató filmmel és egy rímbe szedett esküszöveggel leptek meg minket. A rendezvényről készült felvételt az iskola honlapján (kgysz.hu), a beszámolót pedig az újságban is megtaláljátok.

*

A NÉGYNAPOS ÜNNEP MIATT szokatlanul hamar, október 18-án emlékeztünk meg az 1956-os forradalom hőseiről. Dr. Csabainé Kaáli Judit tanárnő rendezésében egy színpadi jelenet elevenítette meg nekünk a korszakot; a börtönből szabadult rab történetében emlékezetes szerepet játszott Mezei István, Tanka Mónika, Nagy Gábor és Bárczi Roland.

Szelet a vitorlába!

Különdíjas forgatócsoportunk

Mészáros Petra (9.A), a Pesti Sport Kupa U19 tollaslabda kategóriájának győztese

A KIRÁNDULÁSOK HÓNAPJA is volt az idei október: a kilencedikesek a Láthatatlan Kiállítást, a tizedikesek a Múmiák című tárlatot látogatták meg Budapesten. Az utazásról a résztvevők készítettek beszámolót és fotókat, amelyeket az újságban és az iskola honlapján is megtalálhattok.

*

KÜLÖNDÍJJAL JUTALMAZTÁK 12.B osztályos tanulóink, Csobán Sándor, Kiss Gergő és a 11.B osztályos Kis-Simonka Dénes filmjét, amelyet az MH 5. Bocskai István Lövészdandárának felhívására készítettek, a Nagy Háború centenáriumára. Mezei István szavalattal, Kardosné Csokai Anita tanárnő pedig felkészítő tanárként működött közre a produkcióban.

*

MIUTÁN OKTÓBER 8-ÁN, 9-ÉN megmutattuk magunkat a Szelet a vitorlába! elnevezésű, debreceni pályaválasztási kiállításon, most az iskola kapuit nyitjuk meg az érdeklődő nyolcadikosok előtt. Az idei nyílt napra az őszi szünet utáni hét szerdáján, hetedikén kerül sor, egybekötve a második alkalommal tartandó robot-szumó bajnoksággal. Minden kedves vendéget szeretettel várunk!

Bücsúztató Beszéd

Tisztelt Tantestület, kedves megjelent Szülők, Rokonok, Barátok, Ismerősök! Kedves 12. osztályos Diákok!

Amikor megérkeztek iskolánkba, még nem is gondoltátok, hogy az a három év nagyon gyorsan el fog repülni, és itt fogtok állni végzősökként. Kilencedik osztályban valószínűleg meg sem fordult a fejetekben, hogy egy nap majd nektek tűzhetnek szalagot. Tizedikben már kezdtek rémisztetni benneteket az érettségi gondolatával, de akkor még távolinak tűnt a dolog. Tizenegyedikben már jöttek az emelt órák, a szalagtűzős szervezések, a tánc tanulása, viszont már az az időszak is eltelt, ugyanis most itt vagytok. Magatok mögött tudtok három évet a Közgáz falain belül.

Kedves 12. A osztály! Ti is, akárcsak a többi közgáz szakos diák, tudjátok milyen az a bizonyos gépirás óra és hogy milyen az, amikor 55 percig csak egy bizonyos betű lenyomását tanuljátok. Ismeritek a szakmai tárgyak sokszínűségét, nehezességét és a jól ismert számvetel órái könnyelést.

Kedves 12. B osztály! Kilencedikesként már alig vártátok, hogy elkezdhesetek programozni, hogy megtanuljátok, hogyan kell a routert konfigurálni. Biztosan vártátok már az informatika órákat, a táblázat kezelést, a PowerPoint bemutató készítést. Ahogy teltek az évek, rájöttetek, hogy nem minden olyan könnyű, mint amilyennek látszik, de egyre jobban megszerettétek az informatikát, tanáraitokat.

És csak hogy elrontsam a kedveteket – még a nagymama hátra van. Előttetek van még egy rakás tétel és feladatsor, az érettségi, ami később már a nagybetűs ÉRETTSÉGI lesz, és a szóbeli előtti bónus, amikor hirtelen nagyon soknak fog tűnni az, amit tudnotok kellene. Nem lesz könnyű dolgotok, de szánjatok egy kis időt arra is, hogy még egy kicsit közgázosok legyetek.

Végezetül pedig sok sikert és kitartást kívánunk nektek mi, tizenegyedikesek az utolsó évhöz és az érettségihöz! „A boldogsághoz vezető út titkai voltaképpen az elhatározás, az erőfeszítés és az idő.”

Böör Bianka és Tóth Ágnes 11.A , Kiss Nándor 11.B

SZALAGTÚZÓ

...ÉS AMI ELŐTTE TÖRTÉNIK...

Október 6-án került sor régen várt szalagtűzőnkre. Rokonaim rendre megkérdezték, miért nem látszott rajtam semmi izgalom vagy idegesség. A válasz egyszerű: mert már hosszú hetek óta minden (de tényleg minden) ekörül forgott, így maga az esemény inkább volt egy hosszú projekt befejezése.

A szalagtűző gondolatát már az előző tanévben elültették a fejünkben. Persze csak említés szintjén: „jövőre már ti fogtok ott állni”, „ez a szám nagyon jó, jegyezzétek meg, hogy a szalagtűzőre fel tudjuk használni”. Aztán jött a tavasz, és a távoli szalagtűző hirtelen életre kelt: el kellett kezdeni a táncot. Amivel együtt jött persze a millió kérdés. Mindenki fog táncolni? Lassú legyen vagy inkább pörgős? Ki legyen a táncosnő? Mikor próbáljunk? Egyáltalán milyen stílusban gondolkodjunk? Milyen hosszú legyen? Hányszor táncoljunk?

Hosszas logisztika után sikerült meghozni a legfontosabb döntéseket: az A és B osztály együtt fog táncolni, latin táncot, a tanárunk pedig Horváth Csaba lesz. Már a döntéshozatal napján megnéztük a Youtube összes táncvideóját, és nagyon lelkesen álltunk az egészhez.

Aztán jött az első nagy pofon, az első táncpróba, ahol rá kellett jönnünk, hogy az a varázslat, amit a profi táncosok csinálnak, tényleg az: varázslat. És számunkra nem kivitelezhető. És hogy a tánc kimerítő, 40 embert koordinálni pedig szintén nagyon kimerítő. És nem olyan könnyű táncolni, főleg nem ritmusra és egyszerre.

A második akadályt a nyár jelentette. Merthogy két és fél hónap kiesés az amúgy is akadozó táncot katasztrófává teszi. És ezt mi is tudtuk. De találni egy olyan időpontot, ahol 40 ember éppen nem dolgozik, nyaral, nincs az ország másik felében, nincs családi programja, versenye, lehetetlen.

Ekkor jött a szeptember és a felismerés: egy hónap múlva szalagtűző, és nemhogy nincs kész a tánc, de ami kész van, az is enyhén szólva kaotikus, emellett nincs táncruhánk, sem kosztümünk. Így aztán hetente kétszer két-három órát táncoltunk délutánonként, egyeztettünk a ruhakölcsönzővel és a varrónővel egyaránt, és emellett természetesen tanultunk ugyanúgy – mert attól, hogy szalagtűző lesz, még nem áll meg az idő, és az érettségi is közeledik.

A szalagtűző hete olyan érzés, mint egy hétnyi hosszúságú vizsgadrukk: csak az jár a fejedben, már lassan beszélni sem tudsz

másról, és dúdolni is csak a tánczenét tudod. Folyamatos próba van ilyenkor: próbáljátok az éneklést, a táncot, a bevonulást, a táncot, a kosztümöt, a táncot, a táncruhát... Említettem a táncot?

És ebben az idegőrlő hangulatban kaptunk még egy kihívást: a főpróbát. Ahol az egyébként jelentéktelennek tűnő dolgokról is megtudtuk, milyen sokat is számítanak.

A szalagtűző napja sem telik nyugodtan. Ki-ki rohan fodrászhoz, sminkeshez, kozmetikushoz, és persze a fotóshoz. Jött még egy utolsó lelki fröccs a tánctanártól, az osztályfőnöktől... És akkor elkezdődött.

Megjegyzés az alsóbbéves lányoknak: tudom, hogy nagyon szép az a 12 cm-es magassarkú, de abban nagyon lassan, ritmusra lépni, majd egy órát mozdulatlanul állni: nehéz.

Mint ahogy nehéz volt komoly arccal, éretten ott állni a sorban, amikor a kedves családom és a barátaim mindent megtesznek, hogy észrevegyem őket.

Miután a tűzés lement, nagyon büszkén és meghatva álltunk ott – aztán folytatódott a rohanás. Sprint átöltözni táncruhába, ki az udvarra fotózkodni, majd beállni a kezdéshez. Tánc előtt még pár miatyánkot azért elmormoltunk, tudjátok, csak a szokásos dolgok miatt: ne essünk hasra, ne hagyjunk ki egy térformát sem, ne forduljunk balra, amikor mindenki jobbra fog...

Az éneklés után pedig már tényleg őszinte és felszabadult mosollyal az arcunkon jött a fotózkodás, ezúttal a családdal. És az a semmihez nem fogható érzés, hogy igenis megcsináltuk, és jól sikerült, és innentől fogva mást is dúdolhatunk büntudat nélkül, mint a mi zenénket.

Így, amikor annyit mondanak nekünk, hogy ügyesek voltunk, egy kicsit szomorúan köszönjük meg, mert tudjuk, hogy azt az eszméletlen energia és szervezés, amit az egész igényelt, nem csak „ügyes”, hanem egyenesen fantasztikus volt – ami persze nem volt látható, de attól mi átértük.

*Gajdos Zsuzsa 12.A
Fotó: Majoros Csaba*

Október 16-án a BSZC Közgazdasági Szakgimnázium elsősavatóján vehettünk részt, mint „elsős” közgázós diákok, ahol saját produkciókat adtuk elő. A próbák alatt rengeteget nevettünk, még jobban összekovácsolódott az

osztály. Mégis, kevés valaki várta azt a pillanatot, mikor az egész iskola előtt ki kell állnia és előadni, amit megtanultunk. Mindenki izgult, de mikor kiálltunk együtt, már mindenki nyugodtabb volt, mint előtte.

Mikor lementek a produkciók, kezdődtek a feladatok, amik elég vicceseknek bizonyultak. Majd ezután a közgázós osztály és az infós osztály is kapott egy jelmezt, amit következő nap, azaz 17-én fel kellett venni. Az A-sok pelenkát és kukás zsákot, míg a B-sek láthatósági mellényt kaptak.

Egy vicces eskü után, amiben sok mindent megfogadtunk, vége is lett az elsősavatónak. Az elsős osztályok vidáman mentek haza, majd másnap az iskolába, mert tudták: most már tényleg idetartoznak.

*Szabó Fanni
9.B osztály*

látható és láthatatlan KIÁLLÍTÁSOK

Itt állok a vasútállomáson, a BSZC Közgazdasági Szakgimnáziumának kilencedikes diákjaival és néhány tanárával, akiknek tanulmányi kirándulást szerveztek az alsós évfolyam osztályfőnökei.

A napot úgy kezdtük, hogy vonattal elmentünk Budapestre, ezt követően villamosra szálltunk, egy ideig azzal utaztunk, majd sétálva mentünk tovább a Hadtörténeti Múzeumhoz. A diákoknak tetszetek az első világháborús fegyverek, történetek, élvezték a múzeumot.

Ezután gyalog ellátogattunk a Láthatatlan Kiállításához. Mindenkinek nagyon furcsa volt, hogy teljes sötétségben kellett tapogatóznunk, illetve közlekednünk, ez a kiállítás remekül megmutatta, hogyan élnek mindennapjaikat a látássérültek.

A napot úgy zárták a tanárok és a diákok, hogy mindenki eltöltött két órát a WestEnd-ben, és azt csinálhatott, amit csak akart. Ezt követően vonattal utaztunk vissza Hajdúszoboszlóra, és mindenki hazament.

Tóth Bence
9.B osztály

Árva Sándor, Deák Zoltán, Dobi Roland,
Kulcsár Zoltán, Magyar Anita fotói

2018.október 19-én reggel a 7 óra 15 perckor induló vonattal elindult a 10. évfolyam „bevenni” Budapestet. A két osztály álmosan, de jókedvvel szállt fel a vonatra. Az úti cél ezúttal először a Magyar Nemzeti Múzeum volt, ahová 11 órára érkeztünk meg.

Gyors lepakolás után a két osztály különvált és kezdetét vette a bemutató, ami a lovagkorról szólt. Megtudhattuk, hogy e kor vitézei hol lakhattak, illetve azt is, hogy milyen öltözetet viseltek a harcok során, milyen fegyverek voltak, és a bemutatónak köszönhetően kardjukat is megnézhattük közelebbről, illetve egy sisakot is felpróbálhattunk.

A bemutató érdekes volt, de sajnos tövid, mert sietnünk kellett a következő úti célhoz, ami nem más volt, mint A világ múmiái kiállítás. A két osztály egymást követve mehetett be, de sajnos fényképezni nem lehetett, mivel a

A VILÁG MÚMIÁI

csontok megsérülnének. Nagyon sok múmiát láttunk, illetve valaha élő emberek csontjait, amik nagyon érdekesek voltak – például látszott az is, hogy a csontban hogy tűnik ki a tetoválás. Akadtak megrázó dolgok is, mert volt pár kisgyerek-múmia is kiállítva.

A kiállítást körülbelül másfél óra alatt jártuk be. Sokak szerint érdekesebb volt mint a tavalyi Titanic kiállítás, de a vélemény megoszló.

Mivel a hazainduló vonatig még volt két óránk, így a szokásos kikapcsolódás következett. Az A osztály a WestEnd-ben, a B osztály a Nyugati pályaudvar mellett található McDonald’s-ban pihente ki az odáig vezető utat. Hazafelé már mindenki elfáradt, de azért így is jó volt a hangulat.

Köszönjük szépen a szervezést osztályfőnökeinknek Farkasné Kovács Ágnes tanárnőnek és Sarkadi Zoltán tanár úrnak – illetve köszönjük szépen kísérőtanárainknak, Árva Sándor és Szilágyi Attila tanár uraknak, hogy részesei voltak ennek a napnak!

*Kép és szöveg:
Szabó Orsolya 10.B*

Tanulmányúton a napfényes

Túl azon, hogy Olaszországról mindenkinek a napfény, a tenger, a pizza jut eszébe, arra is kiválóan alkalmas, hogy egy szeptemberi tanulmányút színhelye legyen, és hogy a fentiekén kívül olyan élményeket nyújtson, amelyekből az odalátogatók sokáig táplálkozhatnak, ötleteket és példákat meríthetnek.

A Berettyóújfalui Szakképzési Centrum közel 50 munkatársának adatott meg az a lehetőség, hogy a tanév kezdetén, szeptember 14 és 17 között 4 napot töltsön Berettyóújfalui testvérvárosában, Porciában.

A hosszú, közel 12 órás út után vendéglátóink nagy szeretettel és a jó házigazda gondosságával fogadták kis csapatunkat. Az olasz kisváros páratlan hangulata egy szempillantás alatt feledtette velünk a hosszú utazás fáradalmait.

Bár a program – miszerint látogatást teszünk a Brugnera városában található faipari szakiskolában – mindenki számára ismert volt, mégis azt mondhatjuk, hogy a látottak minden várakozásunkat felülmúlták. Már az érkezésünk pillanatában is meglepődve érzé-

keltük, hogy – szombat lévén – ugyanúgy özönlöttek a diákok az iskolába, mint egy átlagos hétfői reggelen. Mint megtudtuk, az olasz középiskolákban szombaton is van tanítás!

A következő meglepetés az iskola előcsarnokában fogadott minket. Itt már gondolhattuk, hogy nem egy „egyszerű” faipari tevékenységet oktató iskolába kerültünk. Szemeinket, gondolatainkat olyannyira lefoglalták a diákok által készített, szebbnél szebb alkotások (az egyik a következő oldal alján látható) hogy csak óvatos és udvarias figyelmeztetések mellett sikerült továbbhaladnunk azon terem irányába, ahol vendéglátóink már nagy izgalommal és készülődve vártak minket.

Az iskola tanulói angol nyelvű prezentációban mutatták be kedves intézményüket. Előadásukból egyértelműen sugárzott a szeretet és lelkesedés iskolájuk iránt, de ugyanakkor a büszkeség is, hogy ennek az intézménynek az alkotó diákjai lehetnek. A fiataloktól (és később az iskola vezetőitől is) megtudtuk, hogy az általunk meglátogatott régió nagyon híres a faiparáról, és az iskola elkötelezett

Észak-Olaszországban

aziránt, hogy ennek az iparágak képzett és kreatív szakembereket adjon. Kiemelten fontosnak tartják tanulóik egyéni képességeinek fejlesztését, illetve azt is, hogy a legmodernebb technikai eszközök alkalmazása mellett elsajátítsák a hagyományos kézművesség fortélyait is.

Kis csapatunk tagjainak lelkesedését bizonyította, hogy az iskola megtekintése során úgy záporoztak a kérdések a minket kísérő házigazda felé, hogy alig győzött azokra válaszolni. Persze elégedetten vettük tudomásul, hogy az olasz kollégáknak is nagy fejtörést okoz, hogyan szabályozzák a mobiltelefon használatát tanítási időben.

Szakmai programunk következő állomásaként egy gyárlátogatásra került sor, ahol az ipari robotika nagyszerűsége mellett megcsodálhattuk az emberi akarat és kitartás erejét. A tulajdonosról felesége büszkén elmesélte, hogy férje saját erejéből építette fel azt a gyárat, ahol a munkafolyamat tetemes részét ma már robotok végzik. Az a lelkesedés, ahogy a tulajdonos a gyáráról mesélt, igazolta mindannyiunk számára,

hogy a munka szeretete, illetve a munka iránti alázat elengedhetetlen egy sikeres vállalkozás létrehozásában.

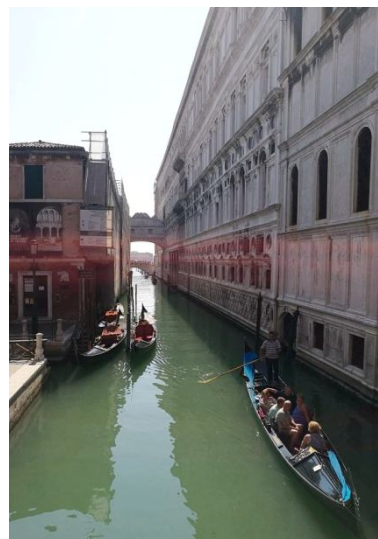
Tanulmányi kirándulásunk jó alkalmat teremtett arra is, hogy a megterített asztalnál közösen megbeszéljük tapasztalatainkat, átélte élményeinket.

Olaszországtól nem búcsúztunk el anélkül, hogy ne látogassunk meg egy eredeti kis olasz tengerparti várost, és ne sétáljunk néhány órát Velence páratlanul szép sikátoros utcácskáiban.

A buszra valamennyien abban a tudatban ültünk fel, hogy az elmúlt napok eseményei egy nagyszerű, új kapcsolatnak kezdetét jelentik. Bízunk benne, hamarosan a Berettyóújfalui Szakképzési Centrum is vendégül láthatja a brugnerai szakiskola képviselőit, és mi is viszonzhatjuk vendégszeretetüket.

Tanulmányutunk hozzájárult ahhoz, hogy nem csak a velencei napsütéssel, hanem az olasz emberektől tanult szenvedéllyel eltelve kezdhettük el a 2018/19-es tanévünket.

Dancsné Suller Judit tanárnő

SZELET A VITORLÁBA!

Idén is megrendezésre került a "Szelet a vitorlába!" pályaválasztási kiállítás 2018. október 9-10-én a debreceni Lovardában, melyen iskolánk is részt vett annak érdekében, hogy szakgimnáziumunkat minél több érdeklődő diákkal gyarapítsuk.

Játékokkal, ajándékokkal készültünk a standhoz érkezőknek, közgazdasági, turisztikai feladatokkal és okosházzal vártuk a leendő kilencedikeseket. A mi standunk mellett más iskolák is készültek érdekességekkel: voltak, akik főztek, sütöttek, autót szereltek, sminkeltek, stb. Egyes sulik még előadással is készültek, táncoltak, énekeltek. Szerencsére a mi standunknál is sokan érdeklődtek, a feladatok után pedig boldogan távoztak az ajándékokkal, amiket nyertek.

Személy szerint nekem nagyon tetszett ez a rendezvény, sok érdekesség és jókedv vett körül aznap minket. Nekünk leginkább az előadások tetszettek, de sok új barátot is szereztünk a kiállítás által. Reméljük, hogy jövő szeptemberben ismerős arcokkal találkozunk itt, a Közgázban!

Majoros Petra 11.A

Mi leszel, ha nagy leszel?

2. rész: Építészmérnök

Sziaztok! Kaszás Orsolya vagyok, két éve végeztem a Közgázban, 2016 szeptembere óta járok a Debreceni Egyetem Műszaki Karára, mint szerkezeti-építőmérnök hallgató.

Gyerekkorom óta érdekelnek az épületek, már óvodában se virágmezőket, hanem házakat rajoltam. Középiskola választásánál valamiért megtorpantam, és építészeti sulit helyett a Közgázt választottam, amit nem bántam meg, de mégse ragadott magával se a közgazdaságtan, se a számvitel, így érettségi után belevágtam a mérnöki világba.

Jelenleg a Műszaki Kar alapképzésében hat szak közül lehet választani: építészmérnöki, építőmérnöki, gépészmérnöki, környezetmérnöki, mechatronikai mérnöki illetve műszaki menedzser szakból. Gépész szakon duális képzés is választható, amelynek során a hallgatók már egyetemi éveik alatt egyes cégeknél részletes ismereteket szerezhettek a munka világáról. Ezt a fajta képzést a jövőben több szakra is ki szeretnék terjeszteni a hatékonyabb tanulás érdekében.

Az oktatással bizonyos téren elégedett vagyok. Pozitívum, hogy minden szak kapott az iskola falai közt egy területet, ahol olyan eszközökkel, találkozhatunk, ami kissé bevezet a választott szakmába. Szerencsére a legtöbb tanárunk „több lábon áll”, az oktatás mellett jelen vannak az építőiparban is, ezáltal tapasztaltan adják át tudásukat.

Ami negatívan érint, az egyfajta „töltelék tárgyak” fontossá-

ga. Nem teljesen értettem egyet azzal, hogy miért fontosabb számomra a jog, mint a statika, de szerencsére az új hallgatók már más tanterv alapján tanulnak, legalábbis lényegre törőbben.

Eleinte azt is nehéz volt megszokni, hogy nem középiskolában vagyok. Nincs osztályfőnök, mindent magadnak kell intézni, nincs tankönyv, csak ajánlott irodalom, ha akarsz jegyzetet, akkor körömj. Továbbá ismerni kell a tanárokat, ki milyen személyiség, mert nem mindenki engedékeny: ha

nem adtad le időben a rajzodat, akkor nincs jövő hét, megbuktál... De be kell látni, hogy a saját céljaidért tanulsz, nem más kedvéért, ezért kell tartani a határidőt, illetve tanulni a zárthelyi dolgozatra, nem majd csak a pót-pót zh.-ra.

Természetesen a tanulás mellett rengeteg programot szerveznek, melyeken érdemes részt venni. A sporteseményektől, buliktól kezdve, a yoUDay-en, gólyabálon át a műszaki sörsátorig mind jó hangulatú, és nagy számban látogatott rendezvény.

Ha érdekel a műszaki világ, ne félj nekivágni a közgáz vagy az informatika elsajátítása után, mert hidd el ezek is jelen lesznek további tanulmányaidban! Itt pedig olyan szakmát tanulhatsz, ami meglehetősen keresett az országban!

Várjuk jelentkezésed!

Egy kirándulás szervezőjének mindig több szempontot kell figyelembe vennie:

1. *Ha egynapos a kirándulás, akkor olyan helyet kell választania, amely a kiindulási ponttól maximum 2 órára van busszal.*

2. *Olyan helyszíneket, látnivalókat kell választani, amelyek hideg, esős időben is kellemetlenség nélkül meglátogathatóak.*

3. *Figyelembe kell venni a célközönséget is (korosztály, fizikum, gyerekek száma, stb.)*

4. *Nem árt, ha ismerjük a csoport igényeit.*

5. *Időpont-választásnál figyelni kell arra, hogy ne essen bele a novemberi időszakba, és ne borítsa fel nagyon a tanév menetrendjét.*

Ezeket a szempontokat figyelembe véve döntött úgy Biri Imre igazgató úr, hogy idei tantestületi kirándulásunk célállomása Miskolc és környéke lesz. Az időpont

egy szombati munkanapra esett, így a tanárok és a diákok is jól jár-

TANÁRI TÚRA

tak. Szerencsére az idő is nagyon jó volt, ami kedvezett a kinti programoknak.

Réggel korán indultunk, mivel tíz órakor már vártak minket a Diósgyőri várban. A várat pár éve gyönyörűen felújították, de nekem az egyik kedves emlékem mégis az marad, ahogy Majoros tanár úr kisfia, Lóci a visszhanggal „játszadozott” a vár magas belterületű termeiben. Egy korbács ruhába felöltözött fiatal hölgy volt az idegenvezetőnk, aki régies szavajárásával mesélte el a vár és a termek történetét.

A vár egyik tornyába is fel lehetett menni, ahonnan a környéket tudtuk szemügyre venni. Makrainé tanárnőt (agráros lévén) mégis inkább a vár környéki növények érdekelték a legjobban, így a csoporttól leszakadva végigjártuk a várfal környékét és fedeztük fel a rózsabokrokat és egyéb növényfélésegeket. A körtúra végén sajnos elfogyott az út, így a várfalmászást is beiktattuk a programok közé Farkasné tanárnővel.

A vár után következett Bükk-szentlélek és környéke. Itt található egy pálos kolostorrom, amelynek a helyén már az 1200-as évek-

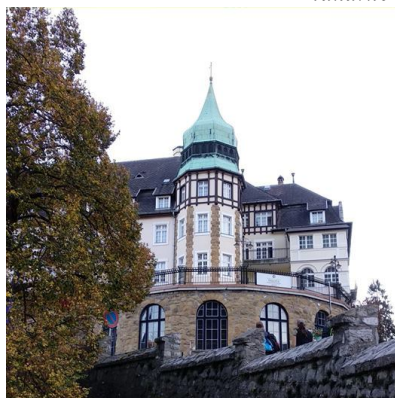

ben remeték laktak. A kolostorrom mellett van egy vendégház. Ennek az épületnek a teraszán a gyönyörű, napsütéses időben fagyasztottuk el azt a nagyon finom ebédet, amelyet igazgató úr készített el előző nap este. Ropogós malacsültet ettünk otthonról hozott kenyérral és savanyúsággal.

Mivel a Bükk tele van szebbnél szebb sziklaszirtekkel és természetesen kilátóhelyekkel, ezért a következő program a Látó-kövek megtekintése volt, ahonnan a Bükk-fennsíkra nyílik páratlan panoráma. Utunk utolsó állomása a vacsora előtt a kihagyhatatlan Lil-lafüred volt. Kötelező látnivalók a vízesés, a Hámori-tó, a Palota Szálló és – ha van idő –, akkor a Szeleta barlanghoz is fel lehet mászni, valamint a Szent István barlangot is érdemes megnézni.

Fél hat felé érkezünk meg a vacsora helyszínére, ahol négy fajta ételből lehetett választani. Ezután indultunk haza. A hegyi levegő és az élményekkel teli nap mindenkit kellemesen elfárasztott, így a hazaút csendesen telt el. Remélem jövőre is hasonlóan kellemes kirándulásban lesz részünk!

*Galkó-Fenyves Barbara
tanárnő*

Halloween came from the ancient Celts, who held this holiday to honour the deads and expel the bad ghosts. It has taken over the world people celebrate it in every country (in some way). It's a custom of Anglo-Saxon countries. It's on the 31th of October.

Back in the time of Celts, they sacrificed humans for Crom Cruach, the god of death. This tradition has changed to be more peaceful. Nowadays people carve Halloween pumpkin, wear costumes, and go trick-or-treating. They dress like zombies, ghosts and other creepy creatures. Greenwich usually organizes costume competitions where people can compete in several ways: they need to catch apples with their mouths or make the best pumpkin in the town. Usually, they put a candle in the pumpkins to make a light and make them look horrendous. These Jacko' Lanterns (which is also called "Death grinners") can stay lit for even a month!

The pumpkin got its name from a myth of a drunk smith called Stingy Jack, who liked to trick people, but once he sold his soul to the devil. This is related to trick-or-treaters too. Trick-or-treaters travel around the city in expectation of getting delicious candies. They can get caramelized apples or a pack of candy, it depends on the person who's giving them.

Halloween wasn't a popular holiday in Europe until it appeared on television. In Hungary people don't celebrate Halloween. Some says that Halloween is not a Christian holiday, some says that it's terrifying and irrelevant, so there are diverse answers.

Kivagyí vagy-vagy

Móra Ferenc, aki a Kincskereső kisködmönben oly meghatóan állít emléket az iskoláséveknek, rövid ideig tanárként is dolgozott, ezt az időszakot azonban nem szívesen emlegette műveiben. Mondjuk ki őszintén: bizony meggyűlt a baja a falusi parasztyerekkel. Első éve végén azzal búcsúzott el egy fiútól, hogy reméli, jövőre csak egyikük tér vissza a tanterembe. A pimasz kölyök rávágta, hogy ha így lesz, nem is kérdés, ki fog maradni. – Tanár úr nélkül még csak-csak megvan az iskola...

Folytatás: Vízszintes 1. Ide kérjük osztálylányával beküldeni 2 DÖK-napi pontért: kozgazysag@gmail.com.

1	2	3	4	5	N	↓	6	7	8	9
10							11			
12									13	
14					I		15			
	16	17		18		19		20		
21										
22				23				24		
25					É		26		27	28
29				30		31		32		
33			34							
35	NY				↓	Ü				CS

VÍZSZINTES 6. Déry Tibor kutyaregénye. **10.** Guillermo Orsi ismeretterjesztő könyve Jeruzsálem történetéről. **12.** Alkoholtartalmú termékekre kivetett állami bevétel. **13.** Felvonás az angol színdarabok szövegében. **14.** Francia névelő. **15.** Eledele. **16.** Tiltószó. **18.** Zenés találkahely. **20.** Esetleg. **21.** Kapcsolódással kapcsolatos. **22.** Kick ... ; Mark Millar kultképregénye. **23.** Angol kötőszó. **24.** Árpaszem! **25.** Az 1992-ig létező nyugatnémet állam

rövid neve. **27.** Iker fele! **29.** Hozamrész! **30.** Ízléstelen humor jelzője. **33.** Sérülékeny tárolóeszköz alapanyaga. **35.** Házastárs egyik szülője.

FÜGGŐLEGES 1. Síkőzpontjáról híres helység a Colorado-hegységben. **2.** Léda megszólítása Ady Új versek című kötetében. **3.** Kettőzve: az Alexandra becézése. **4.** A szocialista korszak elismert költője (Zoltán). **5.** Vonal közepe! **6.** A feltételes mód egyik toldaléka.

7. Fontos dokumentumok őrzésére használt helyiség. **8.** Hálószerű mintázatáról elnevezett, délkelet-ázsiai kígyófaj. **9.** Csodálatos. **11.** A végén behívó! **17.** Ruhát rosszul méretező. **18.** Kettőzve: mellébeszélés. **19.** ... Stewart; brit rocklegenda. **21.** Iskola, elavult szóval. **26.** Svájc fővárosa. **28.** Rejtegetni való érték. **30.** Névelő. **31.** Legendás lett sakkvilágbajnok (Mihail). **32.** Esti részlet! **34.** Az ozmium vegyjele.

2018. november 5.

Szerzők

BŐŐR BIANKA
DANCSNÉ SULLER JUDIT
GAJDOS ZSUZSA
KASZÁS ORSOLYA
KISS NÁNDOR
NAGY GÁBOR
SZABÓ FANNI
SZABÓ ORSOLYA
TÓTH ÁGNES
TÓTH BENCE

Képek

ÁRVA SÁNDOR
BIRI IMRE
BŐCSÓDI BERNADETT
BRÓSCH ÉVA
CSOBÁN SÁNDOR
DEÁK ZOLTÁN
DOBI ROLAND
KISS GERGŐ CSABA
KULCSÁR ZOLTÁN
MAJOROS KITTI
SARKADI ZOLTÁN
SZABÓ ORSOLYA

Címlap

GALKÓ-FENYVES BARBARA

Szerkesztő

GALKÓ-FENYVES BARBARA
MAJOROS CSABA

Kiadó

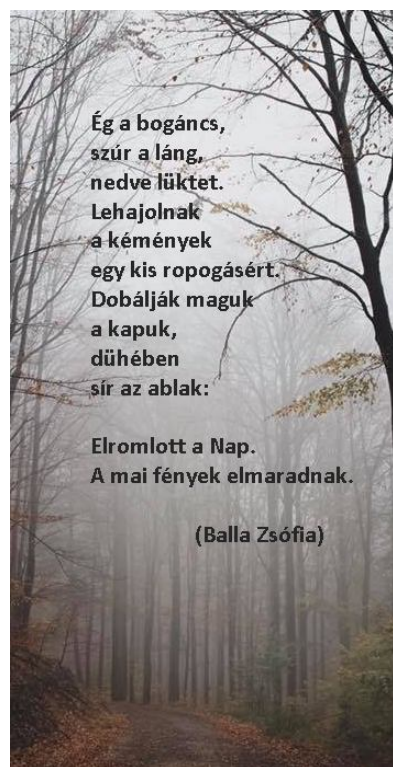
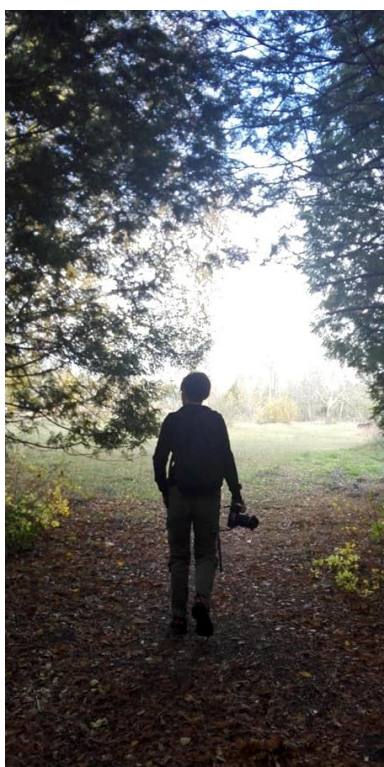
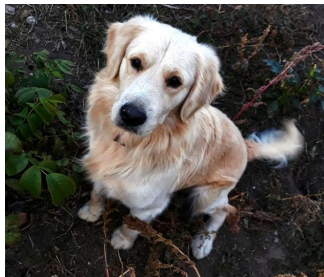
BSZC KÖZGAZDASÁGI
SZAKGIMNÁZIUMA

Alapította Kaszásné Tóth Edit
2014-ben. Megjelenik minden hónap
első tanítási napján.

Osszátok meg gondolataitokat Ti is! Továbbra is várjuk verseiteket, prózai írásaitokat, rajzaitokat, fotóitokat (névvel vagy név nélkül) újságunk címére:

kozgazujsag@gmail.com

Ég a bogáncs,
szúr a láng,
nedve lüktet.
Lehajolnak
a kémények
egy kis ropogásért.
Dobálják maguk
a kapuk,
dühében
sír az ablak:

Elromlott a Nap.
A mai fények elmaradnak.

(Balla Zsófia)